

وضعیت توپوگرافی بستر اطراف کوله پل مستطیلی در شرایط مختلف جریان در حضور توام ریپ رپ و A-jacks (المانهای شش پایه)

علی اکبر حسین رضا^۱، محمود شفاعی بجستان^۲

۱- دانشجوی دکتری سازه‌های آبی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۲- استاد گروه سازه‌های آبی دانشکده مهندسی علوم آب، دانشگاه شهید چمران

چکیده

از آنجاکه آبشتستگی سهم عمده‌ای در تخریب پل‌ها دارد، حفاظت پل‌ها در مقابل این پدیده از اهمیت خاصی برخوردار است. حفاظت در مقابل آبشتستگی به طور کلی به دو روش دور کردن فرسایش از محل سازه یا ایجاد انواع پوشش در اطراف سازه صورت می‌گیرد. در این مطالعه، با استفاده از ریپ رپ و سازه‌ای معروف بنام A-jacks (یا المانهای شش پایه) حفاظت بستر در محل تکیه گاه پل در بعد آزمایشگاهی صورت پذیرفته است و تاثیر آن در مهار فرسایش و تغییرات توپوگرافی بستر مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج، نشان دهنده تاثیر قابل ملاحظه کارگزاری A-jacks بهمراه ریپ رپ در کنترل آبشتستگی تکیه گاه پل در شرایط مختلف جریان می‌باشد.

کلمات کلیدی: آبشتستگی، تکیه گاه پل، ریپ رپ، قطعات A-jacks

مقدمه

ویرانی بسیاری از پل‌ها در ایران و سراسر جهان ناشی از آبشتستگی در پی آن‌ها (پایه و تکیه‌گاه) می‌باشد. در مورد تکیه‌گاه‌ها نیز آمار نشان می‌دهد که از ۳۸۳ پل که در امریکا تخریب شده‌اند، ۷۲ درصد علل تخریب، مربوط به آبشتستگی تکیه‌گاه بوده‌است [۱]. مطالعات ملویل نیز نشان می‌دهد که ۷۰ درصد هزینه‌های شکست پل در نیوزیلند ناشی از آبشتستگی تکیه‌گاه پل بوده‌است [۲]. این آمار که موید سهم آبشتستگی پایه‌ها و تکیه‌گاه‌ها در تخریب پل‌ها می‌باشد، ضرورت مطالعه در مورد پیش‌بینی آبشتستگی و روش‌های محافظت پل در برابر آن را آشکار می‌سازد.

با توجه به اهمیت مقابله با آبشتستگی در محل پل‌ها محققین و موسسات مختلفی اقدام به تهیه روش‌ها و دستورالعمل‌هایی برای محافظت پل (پایه‌ها و تکیه‌گاه‌ها) در برابر آبشتستگی کرده‌اند. در هریک از این دستورالعمل‌ها با توجه به شرایط موثر در وقوع آبشتستگی، روش‌های مختلفی برای مقابله با این پدیده ارائه گردیده‌است. برخی از این روش‌ها مبتنی بر ایجاد پوشش در محل تکیه‌گاه [۳,۴,۵,۶,۷] و برخی مبتنی بر دور کردن جریان و آبشتستگی از حوالی تکیه‌گاه می‌باشند [۸,۹,۱۰]. همچنین پژوهشگران متعددی در شرایط آزمایشگاهی، با استفاده از مدل‌های فیزیکی، روابطی به منظور تخمین حداکثر عمق آبشتستگی تکیه‌گاه‌های پل تحت شرایط مختلف هیدرولیکی و حفاظتی ارائه نموده‌اند [۱۱,۱۲,۱۳]. ایجاد پوشش حفاظتی سنگچین یا ریپ رپ در اطراف پایه‌ها و تکیه‌گاه‌های پل به عنوان روشی

واحد آستان حرمرکان

اولین همایش منطقه‌ای دریا، توسعه و منابع آب مناطق ساحلی خلیج فارس - اسفند ۱۳۹۳

متداول و آسان توسط محققین بسیاری مورد استفاده قرار گرفته. این روش باینکه از نظر اقتصادی مقرن به صرفه است ولی راندمان خوبی ندارد. لذا بنظر میرسد همراه با سازه‌ای دیگر جواب قابل قبولتری خواهد داد. A-jacks قطعات بتنی ۶ پایه‌ای است که باعث پایداری این سازه و افزایش قابل ملاحظه شرایط آستانه حرکت آن میگردد. در شکل ۱ قطعه بتنی این سازه در ابعاد آزمایشگاهی نشان داده شده است. این سازه معمولاً بصورت گروهی بکار می‌رود که چفت و بست شدن این سازه‌ها در کنار یکدیگر به پایداری مجموعه آنها نیز می‌افزاید و این از مزایای این سازه است. مکانیزم کارکرد این سازه، ضمن ایجاد پوشش، افزایش ضربی مانینگ میباشد. A-jacks در کنترل فرسایش سواحل و رودخانه‌ها در کشورهای مختلفی مورد استفاده قرار گرفته. از مزایای کاربرد قطعات ۶ پایه امکان رشد پوشش گیاهی در بینابین پایه‌ها و کمک به حفظ طبیعی ساحل رودخانه میباشد. در حفاظت سواحل نیز میتوان از ابعاد بزرگتر این سازه به عنوان موج شکن استفاده نمود. در شرایطی که پوشش لحاف گونه ریپ‌رپ در اطراف تکیه‌گاه قرار گیرد و روی آن را ای جکها قرار دهیم، بنظر می‌رسد آبشستگی کاهش چشمگیری داشته باشد. هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر کارگزاری توان ریپ‌رپ و A-jacks در توپوگرافی بستر در حوالی تکیه‌گاه پل مستطیلی میباشد.

شکل ۱- قطعات a-jacks (شش پهلو) در مقیاس آزمایشگاهی

روش کار

به منظور ارزیابی کارکرد توان ریپ‌رپ و سازه A-jacks (المانهای شش پایه) در کنترل آبشستگی تکیه گاه پل، آزمایشات در فلوم تحقیقاتی دانشکده مهندسی علوم آب دانشگاه شهید چمران از پوشش پلاکسی گلس به طول ۱۰ متر و عرض ۱ متر انجام گرفته است. در قسمتی از فلوم یک جعبه رسوی به عرض ۷۰ و طول ۱۸۰ سانتی متر که در آن رسویات ماسه ای با اندازه متوسط $63/60$ میلی متر تراز گردیده اند، تعییه شده و تکیه گاه پل در آن نصب شده است. تکیه گاه از نوع مستطیلی (با دیوار قائم) میباشد که ابعاد آن ۱۵ در ۱۵ سانتی متر است، عمق جریان ۱۲ سانتی متر و 4th عدد فرود مختلف مورد آزمایش قرار گرفتند. جدول ۱ مشخصات این آزمایش‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۱- ویژگی‌های آزمایش‌های انجام شده

بحranی	سرعت / سرعت	عدد فرود	عمق (cm)	آزمایش
--------	-------------	----------	----------	--------

واحد استان حرمرکان

اولین همایش منطقه‌ای دریا، توسعه و منابع آب مناطق ساحلی خلیج فارس - اسفند ۱۳۹۳

1	23.4	12	0.179	0.65
2	27	12	0.208	0.75
3	30.6	12	0.235	0.85
4	32.4	12	0.25	0.9

کلیه آزمایشات در زمان تعادل معمولی ۴ ساعت اجرا گردیدند. قبل از انجام هر آزمایش بستر بوسیله ماله کاملاً تسطیح گردیده و با متر لیزری کنترل شده است. پس از اتمام آزمایش نیز توپوگرافی بستر با متر لیزری در شبکه ۳ سانتی متر برداشت گردیده است. به منظور ارزیابی تاثیر توام ریپرپ و A-jacks در پدیده آبشستگی و توپوگرافی بستر پیرامون تکیه گاه، ابتدا آزمایشات شاهد بدون حضور هیچ سازه‌ای در اطراف تکیه گاه با ۴ عدد فروود بالا انجام شد. کارگزاری ریپرپ و قطعات ۶ پهلو در اطراف تکیه گاه به این صورت انجام شد که ابتدا یک لایه لحاف‌گونه سنگچین در شعاعی به اندازه ۱۳ سانتی متر در اطراف کوله مستطیلی ریخته شد و سپس A-jacks هادر ۳ ردیف باز روی آنها قرار گرفت. این حالت قرارگیری را نیز در ۴ عدد فروود بالا مورد آزمایش قرار میدهیم. در شکل ۲ نمایی از طریقه قرارگیری دو سازه در اطراف تکیه گاه پل در فلوم آزمایشگاهی نشان داده شده است. پس از اتمام آزمایش به منظور برداشت توپوگرافی بستر، قطعات A-jacks به آرامی و به طوریکه باعث بر هم ریختن بستر و ریپرپ ها نگردد، برداشته شده است. لازم به ذکر است که از آنجا که آزمایشات در شرایط آب زلال انجام پذیرفت، از بالادست محل تکیه گاه رسوبی وارد نگردیده است.

.(u/uc<1)

شکل ۲- کارگزاری توام ریپرپ و قطعات a-jacks در اطراف تکیه گاه پل در فلوم آزمایشگاهی

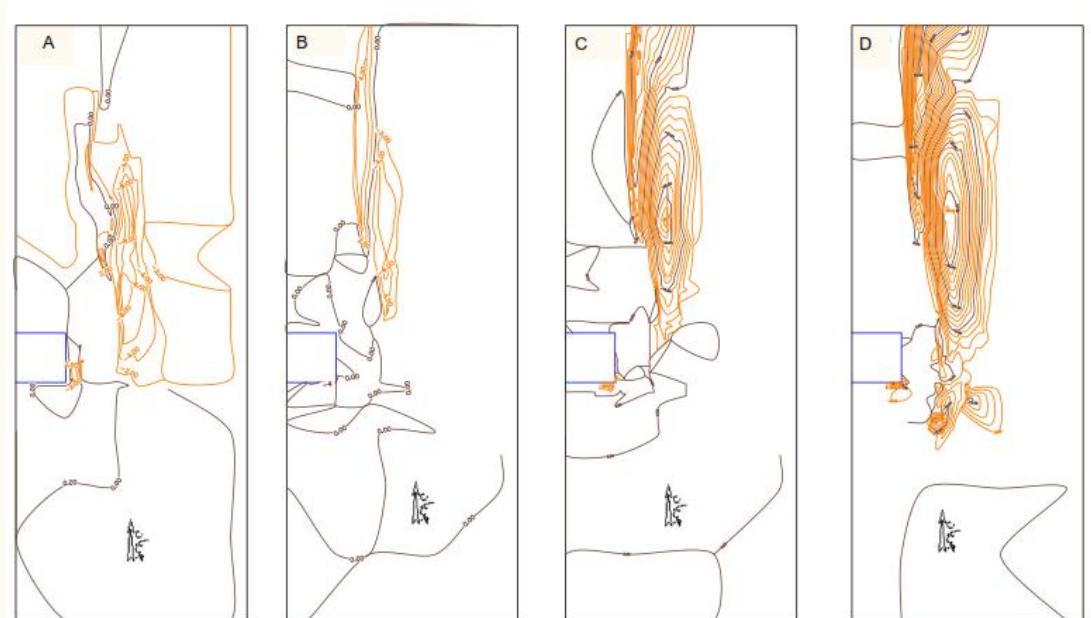
نتایج و بحث

شکل‌های ۳ و ۴ وضعیت توپوگرافی بستر در اعداد فرود اول تا چهارم در پایان آزمایشات شاهد و اصلی را نشان میدهد. جدول (۲) نیز خلاصه نتایج آزمایش‌ها را نشان میدهد. همانطور که مشاهده می‌گردد، عمق آبیستگی در گوشه بالادست تکیه‌گاه در آزمایش‌های شاهد برای اعداد فرود ۱ تا ۴ به ترتیب ۳۷ و ۵۵ و ۶۵ و ۹۵ میلی‌متر و برای آزمایشات اصلی همراه با سازه‌ها برابر ۲ و ۵ و ۷ و ۱۲ میلی‌متر بوده است. با توجه به داده‌های این جدول عمق آبیستگی حداکثر که در گوشه بالادست تکیه‌گاه واقع بوده (ستون چهارم)، نسبت به همین مقدار در آزمایشات شاهد (ستون سوم)، کاهش چشمگیری داشته است که این کاهش در اعداد فرود بالاتر نمود بیشتری دارد، و این بیانگر تاثیر قابل ملاحظه بکارگیری توام این قطعات در حفاظت تکیه‌گاه پل است که با افزایش جریان و عدد فرود، قابل درکتر می‌باشد. در شکل ۵ نیز تغییرات عمق آبیستگی نسبت به عمق جریان در هر دو حالت آزمایش (ds/y) در برابر عدد Fr نشان داده شده است. این شکل، شبیه نسبتاً زیاد تغییرات ds/y نسبت به افزایش عدد Fr در آزمایشات شاهد و شبیه نسبتاً کم تغییرات ds/y نسبت به افزایش عدد Fr در آزمایشات اصلی را نشان میدهد. این موضوع نشان دهنده تاثیر قابل توجه کارگزاری همزمان این قطعات در مهار آبیستگی موضعی و حفظ توپوگرافی بستر در اطراف تکیه‌گاه است. بنابراین کارگزاری ترکیبی این دو سازه میتواند منجر به کاهش هزینه احداث پی‌های عمیق در موارد عملی گردد. گرچه از طرف دیگر هزینه ساخت قطعات A-jacks بایستی مدنظر قرار گیرد. نتایج همچنین نشان میدهد که به ویژه در اعداد فرود کمتر یعنی $0/179$ و $0/208$ سطح بستر اطراف کوله پل و همچنین در پایین دست پل تقریباً بدون تغییر یا با تغییرات اندک باقی مانده است. اما در مورد اعداد فرود بالاتر یعنی $0/235$ و $0/250$ میتوان دریافت که آبیستگی در قسمت مرکزی کanal تشديد شده است. به عبارت دیگر این سازه‌های ترکیبی ضمن حفاظت از تکیه‌گاه پل در محل مورد نظر، تمايل به دور کردن آبیستگی به سمت پایین دست و مرکزیت کanal را دارند که این موضوع در اعداد فرود بزرگتر بیشتر قبل ادراک می‌باشد. لازم به ذکر است که ارتفاع قطعات A-jacks به همراه ریپ-رپ از سطح بستر حدود 4.2 سانتی‌متر بوده که تقریباً یک‌سوم عمق جریان می‌باشد. همین موضوع، یعنی ارتفاع قطعات از سطح بستر میتواند علت پدیده دور کردن جریان از محل تکیه‌گاه و انحراف آن به سمت مرکز کanal باشد.

شکل ۳- و ضعیت توپوگرافی بستر اطراف کوله پل در پایان آزمایشات شاهد

Fr=0.250 (d) Fr=0.235 (c) Fr=.208 (b) Fr=0.179 (a)

شکل ۴- و ضعیت توپوگرافی بستر اطراف کوله پل در پایان آزمایشات اصلی

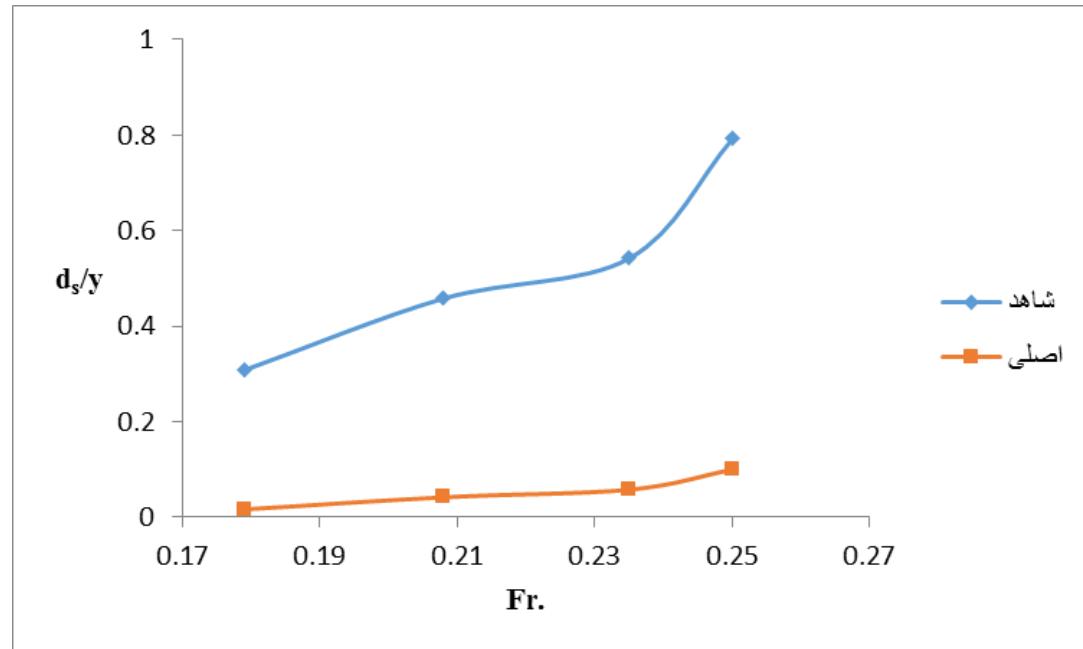
Fr=0.250 (d) Fr=0.235 (c) Fr=.208 (b) Fr=0.179 (a)

جدول ۲- خلاصه نتایج آزمایش‌های انجام شده

مرکز کanal در آزمایش	آزمایش	آزمایش	عمق آبستنگی	عمق آبستنگی	عدد فرود	شماره
----------------------	--------	--------	-------------	-------------	----------	-------

		(mm) شاهد	ds(mm)	اصلی(mm)
1	0.179	۳۷	۲	ناچیز
2	0.208	۵۵	۵	ناچیز
3	0.235	۶۵	۷	۲۶
4	0.250	۹۵	۱۲	۳۴

شکل ۵- تغییرات آبستنگی نسبی در برابر عدد فرود

نتیجه گیری

در این مطالعه تاثیر توام کارگزاری قطعات ریپرپ و A-jacks در آبستنگی موضعی در محل تکیه‌گاه پل مستطیلی و توپوگرافی بستر مورد بررسی قرار گرفته شد. بدین منظور آزمایشاتی در فلوم تحقیقاتی و در حضور تکیه‌گاه مستطیلی (با دیوار قائم) و قطعات ریپرپ و A-jacks مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان میدهد که کارگزاری همزمان قطعات میتواند با ایجاد پوشش در محل تکیه‌گاه توپوگرافی بستر را تا حد زیادی از آبستنگی وسیع حفظ نماید. همچنین به واسطه ارتفاع مختصری که ناشی از کارگزاری توام قطعات بر روی بستر میباشد با تغییراتی در الگوی جریان باعث دور شدن آبستنگی از محل تکیه‌گاه به سمت پایین دست و مرکز کانال میگردد.

منابع

1. Annandale, George W., (2006), "Scour Technology", McGraw Hill Publications, USA.
2. Melville, B. W. (1992). "Local Scour at Bridge Abutments" Journal of Hydraulic Engineering, Vol. 118, No. 4.
3. Ettema, R., (1980), "Scour At Bridge Piers", Report No. 216, University Of Auckland, School Of Engineering, The University of Auckland, Auckland, New Zealand.
4. Wong, W.H. (1982). "Scour at Bridge Abutments" Report No: 275, School of Engineering, The University of Auckland, Auckland, New Zealand.
5. Dongol, D.M.S. (1994), "Local Scour at Bridge Abutments." Report No: 544. School of Engineering, The University of Auckland, Auckland, New Zealand.
6. منصوری هفتجانی، م. و شفاعی بجستان، م. (۱۳۹۰). "طراحی قطر سنگ چین در اطراف تکیه گاه پل واقع در قوس رودخانه" مجله مهندسی آبیاری و آب، سال اول، شماره ۴، ص ۳۵-۴۵.
7. منصوری، م. و شفاعی بجستان، م. (۱۳۹۲). "مقایسه تاثیر سه رقوم قرارگیری سنگچین بر پایداری آن در محل تکیه گاه های پل واقع در قوس ۹۰ درجه". مجله دانش آب و خاک، شماره ۲، ص: ۱۹۵ الی ۲۰۴.
8. خادمی خ، شفاعی بجستان، م.، قمشی، م.، خزیمه نژاد، ح. (۱۳۹۱)، "بهینه سازی پارامترهای طراحی صفحه مستغرق متصل به تکیه گاه بهمنظور کاهش آبیستگی موضوعی" مجموعه مقالات نهمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه، اهواز، ایران.
9. خادمی خ، شفاعی بجستان، م. (۱۳۹۳)، بررسی اثر تعداد، موقعیت و زاویه‌ی صفحات مستغرق در محل تکیه‌گاه پل بر عمق آبیستگی، مجله پژوهش آب ایران، دانشگاه شهرکرد.
10. Radice, A. and Davari, V. (2014), "Roughening Elements as Abutment Scour Countermeasures" Journal of Hydraulic Engineering, Vol. 140.
11. Melville, B. W and Coleman, S. E. (2000), "Bridge scour" Water Resources Publications, Colorado, USA.
12. Oliveto G. and hager, W. H., (2002), "Temporal Evolution of Clear-Water Pier and Abutment Scour", Journal of Hydraulic Engineering, ASCE, Vol.128 (9), pp. 811-820
13. Richardson, E.V and Davis, S.R. (2001), "Evaluating Scour at Bridges (4th Ed.)", Federal Highway Administration, Hydraulic Engineering Circular No.18, FHWA NHI-01-001.